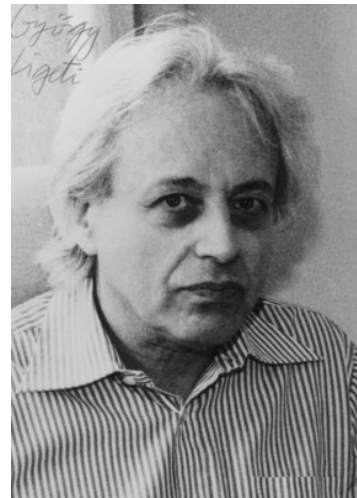

György Sándor Ligeti

György Sándor Ligeti (ur. w 1923 w Siedmiogrodzie, zm. 2006 w Wiedniu) – kompozytor węgierski pochodzenia żydowskiego, obywatel Austrii.

Uznawany za jednego z czołowych kompozytorów muzyki współczesnej XX w. W powszechnej świadomości znany przede wszystkim jako twórca utworów, których części zostały wykorzystane jako muzyka do filmu Kubricka 2001: Odyseja kosmiczna.

Ligeti uczęszczał do węgierskiej szkoły podstawowej, a następnie rumuńskiego gimnazjum. Od 1936 roku otrzymywał lekcje fortepianu. Po maturze w 1941 roku chciał studiować fizykę i matematykę, jednakże z powodu żydowskiego pochodzenia nie został przyjęty. Ligeti rozpoczął więc naukę teorii muzyki u Veressa, Járdánia, Bárdosa i Farkasa, jak również gry na organach w konserwatorium w Klausenburgu, a następnie w Budapeszcie. W roku 1944 musiał przerwać naukę, gdyż został powołany przez armię węgierską do prac pomocniczych. Krótco po tym Ligeti dostał się na krótko do sowieckiej niewoli. Po wojnie kontynuował studia muzyczne, ukończywszy je w 1949 roku. Następnie pracował przez rok jako etnomuzykolog rumuńskiej muzyki ludowej, po czym udał się do Budapesztu, gdzie wykładał harmonię, kontrapunkt i analizę muzyczną w konserwatorium.

Po upadku powstania węgierskiego w 1956 roku, uciekł w grudniu wraz ze swą przyszłą żoną Verą Spitz do Wiednia i uzyskał obywatelstwo austriackie.

W Kolonii pracował w studiu muzyki elektronicznej, tam też spotkał ważnych przedstawicieli awangardy – kompozytorów Stockhausena i Koeniga – pionierów muzyki elektronicznej. Do 1972 przebywał w Berlinie, będąc w latach 1969–1970 stypendystą DAAD. Od 1972 do 1992 roku był członkiem berlińskiej Akademii der Künste. Również od roku 1972 miał status „Composer in Residence” na Stanford University w Kalifornii pisząc tam m.in. dzieło orkiestrowe: San Francisco Polyphony. Z pracą na Stanford University łączyła się też sława i uznanie. W latach 1973–1989 wykładał kompozycję na Hochschule für Musik und Theater Hamburg (Wyższa szkoła muzyczna i teatralna w Hamburgu). Następnie udał się do Wiednia, gdzie przebywał do śmierci.

Artikulation (1958)

Utwór powstał w koloński studio muzyki elektronicznej zachodnioniemieckiego radia (WDR), gdzie pracowali również Karlheinz Stockhausen i Gottfried Michael Koenig. Dzieło miało stanowić element tryptyku. Czasem znane jako Electronique Nr. 3.

Prezentowana wersja wykonana jest na całkowicie analogowych generatorach przestrajanych i filtrach.

Odtwarzać audio i video firmy Manta (2009)

Z boku jest wyłącznik – pstryknij. Strzałką w prawo wybierz w menu Wideo, środkowym guzikiem potwierdź. Środkowym guzikiem wybierz Play. Cena odtwarzacza to 119zł, firma Manta to polski producent taniej elektroniki produkujący w Chinach. Dodane słuchawki renomowanej firmy Sony kosztowały 25zł ale ich jakość zbliżona jest do tych za 389.

Obraz zakodowany w staroświeckim MPEG-1 nie da pełnej możliwości obcowania z obrazem więc może być jedynie przewodnikiem do obcowania z wydrukiem partytury lub planszami.